

Príd' *kráľovstvo* Tvoje!

(Mt 6, 10)

Starý introit: Iz 30, 27 - 29

Epištola: R 15, 7 - 13

“

Ajhl'a, meno Hospodinovo
prichádza zd'aleka; Jeho
hnev páli, ťažké je Jeho
bremeno. Jeho pery sú plné
hnevu a Jeho jazyk je ako
stravujúci oheň. Jeho dych je
ako rozvodnená riava, čo
siahla až po hrdlo, aby
národy preosial skazonosnou
riečicou a čeľuste kmeňov
opatrili uzdou, čo zvádza na
scestie. Budete spievať
piesne ako za noci, keď sa
svätí sviatok, a budete sa zo
srdca radovať ako pútnik,
ktorý ide s flautou na vrch
Hospodinov ku Skale Izraela.

“

Preto prijímajte sa vospolok, ako nás aj
Kristus prijal na oslávenie Boha. Hovorím
totiž, že sa Kristus stal služobníkom
obrezaných pre pravdu Božiu, aby potvrdil
zasľúbenia (dané) otcom; a že pohania
oslavovali Boha za milosrdenstvo, ako je
napísané: Preto velebiť Ťa budem medzi
pohanmi a spievať žalmy Tvojmu menu. A
zase hovorí (Písmo): Radujte sa, pohania,
spolu s Jeho ľuďmi. A zase: Chváľte Pána
všetky národy a velebte Ho všetci ľudia. A
zase Izaiáš hovorí: Bude koreň Jesseho, a v
Toho, kto povstane vládnuť nad národmi,
budú dúfať národy. Boh nádeje nech vás
naplní všetkou radosťou a pokojom vo
viere, aby ste sa mocou Ducha Svätého
rozhojňovali v nádeji.

”

”

A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi úzkosť národov, ktoré budú bezradné pre hučanie mora i vlnobitia; ľudia zamrú strachom v očakávaní vecí, ktoré prídu na celý svet. Lebo nebeské moci budú sa pohybovať. A vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblaku s mocou a slávou veľkou. Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite hlavy, pretože sa približuje vaše vykúpenie. Potom im povedal podobenstvo: Pozrite si figovník a všetky stromy; keď vidíte, že už pučia, sami viete, že je leto blízko; tak aj vy, keď uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že blízko je kráľovstvo Božie. Veru, hovorím vám, že sa toto pokolenie nepominie, kým sa všetko nestane. Nebo a zem sa pominú, ale moje slová na nikdy nepominú.

Kázňový text: Mt 6, 10

Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi!

Milí bratia a sestry!

„Príď kráľovstvo Tvoje“, touto prosbou Modlitby Pánovej sa my kresťania každý deň modlíme a prosíme o advent. Možno si to ani neuvedomujeme, ale advent je vďaka tejto prosbe prítomný v našich duchovných životoch neustále po celý rok. Naučiť nás prosiť o advent každý deň v modlitbách bolo pre Pána Ježiša dôležité. Preto máme v Otčenáši prosbu o advent kráľovstva Božieho. Pre Ježišových učeníkov mala a má byť nenahraditeľnou súčasťou všedného i slávnostného dňa.

Keď Pán Ježiš chodil „po všetkých mestách a dedinách, učil v ich synagógach, kázal evanjelium o kráľovstve ...“ (Mt 4, 23; 9, 35). Takto na dvoch miestach opisuje činnosť Pána Ježiša evanjelista Matúš. Kráľovstvo, o ktorého príchod prosievame, je tu vzácnym spôsobom spojené so slovíčkom evanjelium. Kráľovstvo Božie je úzko a obsahovo späté s dobrou zvestou - evanjeliom, ktoré Ježiš Kristus káže a stelesňuje.

Kráľovstvá a vlády sú všelijaké. Nielen naša moderná skúsenosť, ale aj pohľad do minulosti - i tej biblickej - nám dáva jasné dôkazy, že vlády a kráľovstvá nemusia dostať svojmu účelu a ideálu, aby boli dobrým Božím poriadkom. Keď sudca Gideon dostal ponuku stať sa kráľom v Izraeli, odmietol ju. To Hospodin má panovať nad vami, bola jeho odpoveď. Jeho syn Abimelech však nebol taký zdržanlivý, a tak Jotám, jeho brat, musel zaspievať bájku o tom, ako všetky vznešené rastliny ponuku stať sa kráľmi rastlinnej ríše odmietli. Jedine bodliak takémuto pokušeniu neodolal. Prvý izraelský kráľ Saul sa stal tragickou postavou. Až Dávid sa priblížil k ideálu Bohom pomazaného kráľa a stanovil príklad pre ďalších. No aj medzi Dávidovými synmi a potomkami to nebolo jednoznačné a na dobrého kráľa dávidovskej dynastie bolo treba aj čakať. Tých kráľovských potomkov, čo sa Dávidovmu vzoru aspoň priblížili, možno zrátať na prstoch jednej ruky. Ich mená nepoviem, lebo je to obľúbená otázka na testoch z Dejín Izraela. Biblickí dejepisci to však videli jasne. A proroci to vedeli ešte pred nimi tiež. Biblickí králi, ktorých povinnosťou, výsadou i charakteristikou malo byť presadzovanie práva a spravodlivosti, celkovo zlyhali. A to tiež tragicky. Po stáročiach ich vlády ostal zničený chrám, zbúrané hradby a prázdna krajina. Nádej na spravodlivého kráľa sa presunula smerom k budúcnosti, do eschatonu. Musí prísť Boží kráľ a Božia vláda, na ktorých advent treba čakať.

Božia vláda je však vážna vec, jej advent nesprevádzajú roľnícky a vianočná hudba v obchodoch už od konca októbra ... Keď prichádza Božia prítomnosť, keď sa zjavuje Božie meno, je to ako oheň. „Jeho hnev páli, ťažké je Jeho bremeno. Jeho pery sú plné hnevu a Jeho jazyk je ako stravujúci oheň. Jeho dych je ako rozvodnená riava, čo siaha až po hrdlo, aby národy preosial skazonosnou riečicou“ (Iz 30, 27 – 28). Takto to aspoň uvádza starý introit 2. adventnej nedele. Keď je blízko kráľovstvo Božie, „budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi úzkosť národov, ktoré budú bezradné pre hučanie mora i vlnobitia; ľudia zamrú strachom v očakávaní vecí, ktoré prídu na celý svet“ (evanjeliový text 2. adventnej nedele Lk 21, 25 – 26). Taký ohromujúci až desivý je príchod Božieho kráľovstva slovami nedeľného evanjelia!

A predsa tieto mocné znaky a znamenia nie sú to kráľovstvo samotné! Tieto znamenia tu nie sú na to, aby sme sa v nich umárali. Nie sú tu ani na to, aby sme v jednotkách nášho pozemského času vypočítavali a do minút a sekúnd ako mucholapky zachytávali kráľovstvo Božie a jeho príchod. Tieto znamenia majú jeden jediný účel. Ohlasoval ho už Ján Krstiteľ a Ježiš tým začal svoje zvestovanie evanjelia Božieho: „Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie; pokánie čiňte a verte v evanjelium!“ (Mk 1,15; Mt 3, 2; 4, 17).

Keď sa priblíži kráľovstvo Božie, je to ten vhodný čas na pokánie a vieru v evanjelium. Advent je vhodným časom pokánia a prosieb o zmilovanie. Je to ten vhodný čas na skúmanie svojho vnútra, vlastných pohnútok a svedomia. Pripomína nám to nielen kalendárny advent ako obdobie cirkevného roka, ale aj každodenná adventná prosba Modlitby Pánovej.

Každodenná prosba vyslovená v Otčenáši je priestorom a predpokladom „každodenného vzrastania“ v kráľovstve Božom, ako to pri výklade tejto prosby Modlitby Pánovej spomína Dr. Martin Luther (Veľký katechizmus, Druhá prosba). Ako len ľahko možno v živote toto každodenné kresťanské pokánie opomenúť, potlačiť, či naň vedome zabudnúť! Napriek mocným znakom a znameniam ... Napriek recitovanej prosbe v modlitbe ...

A predsa mocné znaky a znamenia príchodu kráľovstva Božieho nie sú kráľovstvom Božím samotným. Sú „len“ znameniami Božej moci, no nie sú stelesnením Jeho vlády. Kráľovstvom Božím samotným možno ostať nedotknutý/á a možno si ho nevšimnúť. Možno popri ňom prejsť, možno ho nenájsť. Ono je totiž podobné malému horčičnému zrnu, v ktorom sa schováva obrovský strom. Je podobné nenápadnému kvasu, ktorý nakvasí veľké cesto. Je ako poklad skrytý na poli, ktorý možno nájsť. Je podobné tomu, kto hľadá vzácne perly. Je podobné sieti, ktorá zahŕňa všeličo (Mt 13). Je podobné malému dieťaťu v prostých jasliach, v zabudnutej malej maštali v zabudnutom malom mestečku Betleheme.

Je to kráľovstvo bez fanfár, bez lesku, bez zbrojnošov a bez vojska, bez koní a bez zlata, bez háremov a bez sluhov (por. Zákon o kráľovi v 1M 17, 14 – 20), ďaleko od reflektorov „veľkého“ sveta.

Čo je teda toto kráľovstvo Božie, ktorého príchod prosíme a na ktorého príchod čakáme? Kráľovstvo Božie je kráľovstvom Boha nádeje, ktorý napĺňa radosťou a pokojom vo viere (epistolický text 2. adventnej nedele, R 15, 13). Martin Luther to svojím charakteristickým jazykom povedal jasne: „Avšak čo je kráľovstvo Božie? Odpoveď: Nič iné, ako čo sme už vyššie pri Viere všeobecnej kresťanskej počuli, že totiž Boh poslal na svet svojho Syna Krista, nášho Pána, aby nás vykúpi a vyslobodil z moci diablovej a priviedol k sebe a kraľoval ako Kráľ spravodlivosti, života a spasenia proti hriechu, smrti a zlému svedomiu a k tomu dal nám aj svojho Svätého Ducha, ktorý nám toto svojím svätým slovom priniesol a nás svojou mocou osvietil a posilnil vo viere“ (Veľký katechizmus, Druhá prosba).

Príchod Božej vlády je o konci deštruktívnej moci zla, hriechu, smrti a zlého svedomia, a o tvorivej sile Božieho slova, moci Ducha svätého a posilnení viery v Ježiša Krista, Božieho Syna, ktorý vykúpil svet.

To je evanjelium o kráľovstve, ktoré prichádza.

Evanjelium o spravodlivosti, pokoji a radosti v Duchu Svätom (R 14, 17). Na to všetko čakáme a o to všetko prosíme (nielen) v kalendárnom advente: „Príď kráľovstvo Tvoje!“ Amen.

ThDr. Dávid Benka, PhD.

Katedra Starej zmluvy

